

Ingerlise Koefoed (SF):

Under den debat, der har løbet i nogen tid, og også i debatten her i dag er det jo blevet sagt, at det er synd for de lokal-tv-stationer, som i tilid til regeringspartierne udtalelser har disponeret således, at de kunne begynde at sende reklamer fra den 1. marts.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at for et par måneder siden fik alle de mediepolitiske ordførere, muligvis alle folketingsmedlemmerne, tilsendt en meget flot reklamestryksag fra Foreningen af Arbejderbevægelsens Elektroniske Medier, og i den stod der: Nu kan I godt begynde at tegne reklamer, for nu bliver det tilladt at sende reklamer i lokal-tv fra den 1. marts.

Jeg spurgte så kommunikationsministeren, om det var rigtigt, at man kunne sende en tryksag ud med det indhold, og om folk, der nu tegnede reklamer, også kunne være sikre på, at det var rigtigt. Jeg fik det svar – og det mener jeg at de mediepolitiske ordførere har haft lejlighed til at læse – at regeringen arbejdede med et forslag, men at det ikke var sikkert, at tingene var helt afklarede inden den 1. marts, og at man derfor ikke kunne sige til folk, at der ville blive mulighed for at sende reklamer i lokal-tv fra den 1. marts.

Det vil jeg godt sige, ikke fordi jeg vil forsvare regeringen – hvordan regeringen vil bære sig ad med reklamer i lokal-tv, er mig sådan set ligegyldigt – men fordi de lokale tv-stationer godt har vidst, at de ikke kunne disponere, som om det var helt sikkert, at der kom reklamemuligheder i lokal-tv fra den 1. marts.

Det svar tror jeg også nok at de mediepolitiske ordførere kender; ellers kan de finde det i deres papirer. Jeg beklager, at jeg ikke kan huske, om det er i kulturudvalgspapirerne eller i papirerne fra Udvalget om Offentlige Arbejder, men svaret ligger der og har ligget der længe.

Så vil jeg i øvrigt sige, at vi selvfølgelig ikke kan støtte dette forslag. Vi er som sædvanlig imod, at man kommer til at sende reklamer i lokal-tv. Vi føler også, at når Fremskridtspartiet har så travlt med at komme frem med dette forslag, så er det såmænd ikke så meget for, at de lokale tv-stationer skal kunne overleve, som for at give erhvervslivet bedre reklamemuligheder.

Alle her ved, at vi ikke kan acceptere reklamefinansiering, og at vi under ingen omstændigheder ville gå ind for et forslag af denne art, medmindre det var sikkert, at de svagere lokal-

tv-stationer var sikret offentlig støtte eller en anden støttemulighed. Jeg ser frem til de ting, som hr. Helge Mortensen talte om, med at få afskaffet nogle af afgifterne, og vil se, om det eventuelt er noget, vi kan bruge. Men under alle omstændigheder synes jeg, at man skal være tilbageholdende med reklamefinansiering af lokal-tv.

Jeg vil da også godt sige, at jeg synes, at det må være rimeligt at se tingene i sammenhæng. Det må være rimeligt at se på, hvordan reklamepengene – hvis der absolut skal være nogen – fordeles. Det må jo være rimeligt fra alles synspunkt. Derfor mener jeg egentlig, at man skulle have ladet det hele hvile i endnu et år, have set hvordan det så gik med TV2, og så sat de andre ting med lokal-tv-finansieringen ind i den sammenhæng. Det haster ikke mere, end det jager. Lad os bare tage det med ro.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er jo rørende, at SF's ordfører bare kan tage den med ro. Det kan man jo, når man er tilvænnet den offentlige sektor, der bare kan kræve skattepenge hjem og så tage den med ro. Men her er tale om private foretagender, der har disponeret efter en klar besked om, at fra 1. marts 1989 havde de ret til at sende reklamer. Det blev lovet dem, og derefter har de disponeret deres personale og lignende. SF plejer jo nok at være klar til at råbe op om, at man skal give lange varsler ved opsigelse af personale, og hvad der ellers skal ske.

Men, siger fru Ingerlise Koefoed så bare, de mediepolitiske ordførere fik et eller andet brev engang i december-januar måned som svar på hendes spørgsmål, hvorefter de mediepolitiske ordførere kunne vide, hvordan det var. Men det var ikke de forskellige lokal-tv-stationer, der fik den besked. De havde den klare besked, at regeringen ville sørge for, at der var afklaring, så man kunne begynde at sende reklamer den 1. marts.

I begyndelsen af indeværende folketings-samling, står der sort på hvidt, ville man fremsætte forslaget. Fru Ingerlise Koefoed siger, at vi har travlt med at fremsætte forslaget. Tværtimod! Vi er blevet ved med troskyldigt at gå ud fra, at regeringen ville opfylde sine klare og skriftlige løfter, hvor den hele tiden sagde: Nu kommer forslaget, nu kommer forslaget.